

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een beroepschrift, hetwelk bij haar door X, veehouder te Z is ingediend en is gericht tegen een op artikel 19 (2) van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 berustende beschikking van de Inspecteur der Invoerrechten & Accijnzen te Y, dd. 25 Juni 1947;

Gelet op de inhoud, der gedingstukken en het gehouden onderzoek;

Gehoord de verdediging van des Inspecteurs standpunt ter zitting, alwaar de appellant is verschenen in persoon, bijgestaan door V te W, als zijn raadsman;

Overwegende, dat de appellant in de bezettingsjaren niet, alle in zijn bedrijf geproduceerde melk aan de melkfabriek heeft geleverd, doch een gedeelte rechtstreeks aan particulieren heeft verkocht;

dat hij over deze leveringen geen omzetbelasting heeft voldaan;

dat de Inspecteur bij gebreke van een administratie de hoogte van de omzet heeft geschat en wel op f. 20.000,--;

dat hij over de jaren 1941 t/m. 1945 op die voet een aanslag heeft opgelegd groot f. 600,-- aan enkelvoudige belasting en f. 300,-- verhoging;

dat deze aanslag na bezwaarschrift is gehandhaafd bij de bestreden beschikking en wel uit overweging:

dat de kapitaalstoename in geen geval kan zijn verkregen uit de normale bedrijfsresultaten (dus zonder verkoop aan particulieren);

dat reclamant op geen enkele wijze heeft kunnen aantonen, dat de ontvangsten wegens verkoop van producten aan particulieren op een te hoog bedrag werden bepaald;

dat hiertegen in beroep is aangevoerd - nader ter zitting door de appellant in persoon, bijgestaan door V voornoemd, als zijn raadsman - :

dat hij in de bezettingstijd zijn producten slechts heeft verkocht tegen normale prijzen aan particulieren en niet tegen zwarte prijzen;

dat het vermogen per 1 Januari 1941 bedroeg f. 14160,-- en per 1 September 1945 f. 19859,--; dat afgezien van nog verschuldigde belastingen hier een aanwas is van f. 5700,--, welke normaal voorkomt, althans niet abnormaal hoog;

dat hem, gelet op de ministeriële resolutie van Augustus 1946, geen navorderingsaanslag in de omzetbelasting behoort te worden opgelegd;

dat de Inspecteur bij verzoogschrift heeft gesteld:

dat door de appellant over de jaren 1941 t/m. 1945 geen andere belastbare ontvangsten werden aangegeven dan de leveringen van vee;

dat bij ontbreken van enige aantekening betreffende het bedrijf en gezien de omvang van het bedrijf, de aflossing van schulden tot een bedrag van f. 9700,-- en het feit, dat de appellant bekend stond als iemand die vee buiten de aangewezen instanties heeft geleverd tegen meer dan normale prijzen, de aan omzetbelasting onderworpen verkoop aan particulieren van producten uit het veehoudersbedrijf werd geschat op f. 20.000,--;

dat met de door de appellant opgegeven opbrengst van de leveringen van melk aan zuivelfabrieken alleen nog maar de normale bedrijfskosten waren gedekt;

dat de aangegeven verkoop van vee ad f. 3475,-- tot weinig of geen winst kan hebben geleid, daar tegenover deze vee-leveringen ook vee-aankopen hebben bestaan, welke door het ontbreken van boekhouding niet zijn vast te stellen;

dat het vermogen per 1 Januari 1941 vermeld in het beroepschrift ad f. 14.460,-- dient te worden verminderd met f. 3060,-- en kan worden gesteld op f. 11.100,--, daar de veestapel per 1 Januari 1941 f. 2560,-- te hoog is gewaardeerd en f. 500,-- bedrijfsschulden per 1 Januari 1941 niet zijn in aanmerking genomen;

dat het vermogen per 1 Januari 1946 op f. 20.000,-- kan worden gesteld, zodat een aanwas van f. 8000,-- blijkt;

dat bij een privé-verbruik voor het uit negen personen bestaande gezin van f. 2000,-- 's jaars, een netto inkomen uit het bedrijf van f. 18.900,-- moet zijn verkregen;

dat voor het verkrijgen van een netto winst uit niet-verantwoorde verkopen zeer zeker ook onverantwoorde uitgaven zijn gedaan boven de normale bedrijfskosten, zodat de schatting van f. 20.000,-- omzet wegens verkoop aan particulieren niet te hoog is;

dat de ministeriële resoluties van 4 December 1946, no. 8 Acc., en 7 Mei 1947, no. 155 Acc., de mogelijkheid openen in bepaalde gevallen af te zien van het opleggen van aanslagen omzetbelasting;

dat, afgezien van het feit dat de bij deze ministeriële resoluties getroffen regeling niet is gegrond op het Besluit op de Omzetbelasting 1940 en daaraan geen enkel recht kan worden ontleend, de appellant voor deze goedgunstige regeling niet in aanmerking komt en wel om de volgende redenen:

1e. de becijferde onverantwoorde winst kan niet zijn verkregen uit leveringen aan particulieren tegen redelijk lage prijzen;

2e. veroordeling door de Tuchtrecter wegens ruiling in December 1944 met de Duitsers van 5 varkens tegen 5 andere, voor welke ruiling bovendien f. 400,-- werd ontvangen;

3e. het kopen van aardappels in 1944 en verkoop daarvan tegen hoge prijzen, wat tot gevolg had dat de voorraad aardappelen door de Duitsers in beslag werd genomen;

4e. het afromen van melk en verkoop van boter tegen hoge prijzen;

Overwegende dat, aangenomen dat de appellant inderdaad, zoals hij bij het vanwege de Tariefcommissie gehouden onderzoek heeft bevestigd, geen vee heeft gekocht en dat zijn aanvankelijke aangiften wegens verkocht vee juist waren, dus f. 3475,-- hebben bedragen, de waarde van de veestapel op de beide peildata voor de bepaling van de omzet zonder belang is;

Overwegende, dat op globale wijze de uiterste minimum omzet als volgt kan worden geschat:

Vergelijking vermogen	<u>per 1 Januari 1941 en per 1 September 1945</u>		
Vee	gelijk		gelijk
Onroerend goed	gelijk		gelijk
Vordering Schade Enquête Comm.	f. 3400,--		nihil
Kasgeld	gelijk		gelijk
Inventaris	f. 750,--		f. 350,--
B-bank			" 59--
23 bankbiljetten van f. 100,--			
Ingeleverd na de bevrijding			" 2300,--
Schulden:			
Hypothecaire schulden	f. 9700,--		nihil
Bedrijfsschulden	<u>gelijk</u>		<u>gelijk</u>
		f. 9700,--	<u>-----</u>
	negatief	f. 5550,--	positief f. 2709,--;

dat uit deze vergelijking blijkt een vermogensvermeerdering van
f. 5550,-- plus f. 2709,-- is f. 8259,--;

dat dit het netto resultaat is van de verkoop van producten
van het bedrijf; dat uit deze verkoop ook verschillende kosten
zijn betaald: Kosten voor levensonderhoud, door de Inspecteur
voor 9 personen op f. 2000,-- per jaar vastgesteld,
en door de appellant op f. 1800,-- per jaar, getaxeerd 5 x f. 2000,-- is " 10000--
Bedrijfslasten, door de Inspecteur voor 5 jaar op "14790,--
bepaald en door de appellant, in de staat van de accountant
A op f. 14000,-- geschat
dat in totaal volgens deze schattingen zou moeten zijn
ontvangen f. 33.049,--;

dat bekend zijn de volgende ontvangsten;

Geleverde melk aan de melkfabriek:

1941 f. 3909,-- 1944 f. 2642,--

1942 f. 2083,-- 1945 f. 3336,--

1943 f. 2928,--

Totaal

f. 14898--

Geleverd, vee volgens de aangiften voor de Omzetbelasting

" 3475,--

te zamen

f. 18373,--

Er moet zijn ontvangen

" 33049,--

Uit onbekende bronnen moet zijn gekomen

f. 14676,--;

Overwegende, dat men uit de processen-verbaal en mededelingen van de
appellant kan afleiden, dat dit opbrengst is van geleverde melk, boter, kaas en
aardappelen aan particulieren, waarover omzetbelasting is verschuldigd;

Overwegende, dat ingevolge artikel 20 van het Besluit op de Omzetbelasting
1940, indien een appellant niet volledig heeft voldaan aan de hem bij artikel 26
opgelegde verplichtingen in zake het houden van aantekeningen, de beschikking van
de Inspecteur wordt gehandhaafd, tenzij aan de Tariefcommissie blijkt, dat en in
hoever zij onjuist is;

Overwegende, dat de Tariefcommissie, gezien de vermelde berekening
geenszins de overtuiging heeft gekregen dat des Inspecteurs schatting van
f. 20000,-- niet juist zou zijn;

Overwegende, dat des Inspecteurs beschikking derhalve in stand moet blijven;

Overwegende, dat de appellant meent recht te hebben op toepassing van de ministeriële resolutie, dd. 7 Mei 1947, no. 155;

dat deze resolutie geen wettelijke kracht bezit en slechts richtlijnen van de Minister aan de Inspecteurs bevat;

dat, waar het beleid van de Inspecteurs in zake de toepassing dezer resolutie niet aan het oordeel der Tariefcommissie is onderworpen, appellant's beroep op deze resolutie ten deze geen vrucht kan hebben;

Overwegende voorts, dat ingevolge de bepalingen van het Besluit, de Tariefcommissie slechts bevoegd is te beslissen over het bedrag waarop de enkelvoudige belasting moet worden vastgesteld, zodat de appellant niet-ontvankelijk moet worden verklaard in zijn beroep tegen de bestreden beschikking voor zover deze betrekking heeft op de verhoging;

VEPKLAART DE APPELLANT NIET-ONTVANKELIJK IN ZIJN BEROEP
TEGEN DE BESTREDEN BESCHIKKING VOOR ZOVER DAARBIJ DE
VERHOGING IS GEHANDHAAFD EN BEVESTIGT DIE BESCHIKKING
VOOR HET OVERIGE.

Aldus geweest in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer,
op 7 Juni 1948.

De Voorzitter der Kamer,